

Tükenmez de Tükenir

– zzz · 13 Eylül 2024

Bir tükenmez kalem almıştım bir gün,
Sonsuz diye satmışlardı bana ömrünü,
Lakin yazarken bitti, durdu bir an,
Sustum kalemlerle; hüznü sardı gönlümü.

Hayalperest bir şairim, kelimeler denizim,
Dalgalarını bazen coşar, bazen sessizim.
Metaforlar içinde, zengin imgelerle,
Ama kaldım cümlesiz tükendi tükenmez kalemim.

"Nasıl tükenir ki?" dedim kendi kendime,
Bir tükenmez kalem bitmeyen hece.
Oysa ki o da yorgunmuş, bıkmış yazmaktan,
Benim gibi mi yoksa, usanmış mı var olmaktan?

Belki de kalemin de bir ruhu vardı,
Yoruldu, kıvrıldı, artık dayanamıyor.
Tıpkı benim içimdeki yaralı kalp gibi,
Bir zamanlar coşardı, şimdi susuyor.

Bilmiyorum artık kelimeler ne der,
Tükenmek nedir, kim anlar, kim sever?
Bir kalemin tükenişi, şairin bitişi,
Hepsi aynı değil mi, içimizdeki düşünüş?

Ama yine de kalemsiz de yazılır bazı düşler,
Belki kalem tükenir, ama umut hep bekler.
Ve bir gün gelir, kalem yeniden dolar,
Tükenmez diye, yeniden kandırırlar.